

Ricky Gil

Ricky Gil (Barcelona, 14-04-1965). Músic. El 1981 va formar, juntament amb el seu germà Albert, el grup de rock and roll i rhythm & blues Brighton 64. Dos anys més tard, van editar el seu primer disc, l'ep "Barcelona Blues", que de seguida els situaria com un nom a tenir en compte de l'escena barcelonina i com a banda de referència del moviment mod a nivell estatal. El seu moment de màxima difusió va arribar entre 1986 i 1987, amb l'edició de l'àlbum "El problema es la edad" i l'èxit de temes com "El mejor cocktail" o "La Casa de la Bomba". Brighton 64 se separarien el 1988, però al llarg dels anys han protagonitzat diverses actuacions puntuals que han desembocat enguany en una reunió estable. Des d'aleshores, Ricky Gil ha encapçalat formacions com Brigatones, Matamala o Top Models. Des de fa dos anys viu a la Garriga, on condueix el programa musical "Guitarra, baix i bateria" a l'emissora municipal Ràdio Silenci. Va ser en el marc d'aquest espai que va enregistrar els temes del seu debut com a solista, "Hipopòtam a Botafogo vol.1", editat el passat mes de juny. Els seus projectes més immediats són l'inici d'una segona temporada a Ràdio Silenci i la imminent edició d'un nou disc de Brighton 64.

"Entrevistar és més divertit que ser entrevistat"

El vaig enregistrar a la ràdio. Al final de cada programa tocava una cançó en directe. Algunes d'elles van comptar amb convidats, tots ells músics i la majoria amics. Al final de la temporada, vaig decidir recopilar aquelles cançons en un disc que de ben segur tindrà continuïtat: el fet de subtitular-lo 'volum 1' implica que hi ha ganes de mantenir viu el projecte i fer un segon volum amb les cançons que enregistri la propera temporada.

Com va sorgir la idea d'interpretar una cançó en directe a cada programa?

Va sorgir de forma natural. És habitual que els músics facin actuacions acústiques en directe als programes de ràdio. En aquest cas, l'únic que havia de fer era trobar cançons que d'alguna manera estiguessin relacionades amb la temàtica de cada programa. Algunes ja les havia tocat abans, però d'altres les vaig haver d'aprendre expressament i després les he acabat incorporant als repertoris dels meus concerts en solitari.

Com a músic, vostè ha respost a nombroses entrevistes. Ara que s'ha posat a l'altre costat i ha entrevistat a altres músics, com valora l'experiència?

Crec que entrevistar és més divertit

que ser entrevistat. Més que res, perquè de vegades això últim implica respondre una vegada i una altra les mateixes preguntes, que en molts casos s'assemblen a una mena de qüestionari tipus. Fins i tot hi ha qui ni tan sols es molesta a esbrinar qui ets o què fas, i es limita a formular quatre preguntes a partir d'una nota que algú li ha passat.

L'any passat, Brighton 64 es van reunir per a celebrar els 30 anys de la banda. En principi havia de ser una altra reunió puntual, però han acabat mantenint activa la formació i fins i tot gravant un disc. En quin moment van decidir que volien seguir?

Va ser un dia que tocàvem a Olot. Havíem fet la prova de so molt d'hora i teníem molt de temps lliure abans del concert. Mentre sopàvem, va sorgir el tema. Com que ens ho estàvem passant bé tocant junts una altra vegada i ens sentíem a gust amb el projecte, vam decidir mantenir-lo, estar sempre disponibles per a fer concerts. I després va venir la idea del disc.

I com el porten, aquest disc?

El vam començar a gravar abans de l'estiu amb Santi Garcia a la producció

i tot ha anat molt rodat. Ara mateix, l'àlbum es troba en la fase final de masterització, i només ens falta acabar de concretar detalls com el títol o la caràtula. La qual cosa vol dir que el mes que ve ja podrà sortir a la venda.

I les cançons?

La meitat són composicions noves, i l'altra són temes inèdits de fa molts anys. Alguns els havíem arribat a tocar en directe, però en molts casos no disposàvem ni tan sols de gravacions casolanes i va ser tot un exercici repescar-los, recordar entre tots com anava cada cosa, i de vegades fins i tot reescriure parts de les lletres perquè no recordàvem la totalitat de l'original. També és una experiència curiosa el fet de tornar a cantar certes cançons després de tants anys, perquè la cançó en sí pot seguir igual però tots nosaltres hem canviat moltíssim.

Després de tres dècades de carrera, enguany ha publicat el seu primer disc en solitari, "Hipopòtam a Botafogo vol.1".